

In het begin waarschijnlijk bedoeld als een reëel protest. Dan blijkt, dat dat protest niets uithaalt. Je zit dan met de situatie, dat je gezocht wordt, dat je misdadiger bent in ogen van anderen. Als je dat kunt aanvaarden, dan kun je er waarschijnlijk nog wel doorkomen. Als je echter zegt, dat je dat niet neemt, dat je zult laten zien wie je bent, dan zie je uiteindelijk een escalatie van geweld ontstaan. Gelijktijdig ontstaat er een escalatie van machteloosheid, vergeet dat niet.

Wanneer u zelf naar innerlijke vrede zoekt, zult u dit aspect voor alles moeten vermijden. U hebt ook in uzelf bepaalde kwaliteiten. Een mens denkt. Door zijn denken bepaalt hij de waarde, die de wereld buiten hem voor hem zal bezitten. De één houdt van gladiolen, de ander van rozen. Of, als u het anders wilt zeggen: de één houdt van dik, de ander van dun. Dat is heel natuurlijk. Het betekent, dat er geen objectieve, maar subjektieve waardering bestaat voor je wereld. Die bestaat ook voor jezelf. Je hebt een beeld van jezelf in die wereld, wat niet strookt met hetgeen je werkelijk bent in je wereld. Je schat ook meestal die wereld verkeerd in. Het is duidelijk, dat we ook met die gedachtenwereld iets moeten doen. Wat dit betreft, zou ik simpel de volgende tips willen geven.

In de eerste plaats: zoals ik de wereld zie, is zij met grote waarschijnlijkheid niet.

In de tweede plaats: wat ik denk te zijn, ben ik niet. Ten goede niet, ten kwade niet. Het beeld, dat ik van mezelf maak is verkeerd. Daarom heeft het weinig zin, mijn innerlijk evenwicht te laten verstoren, door beelden, die ik zie, zolang ik niet zeker ben, dat ze juist geïnterpreteerd worden. Het heeft heel weinig zin mezelf moeilijkheden te geven over de vraag of ik nu dit of dat nu wel of niet zou kunnen of moeten doen. Ik moet me neerleggen bij het feit, dat ik reageer zoals ik werkelijk ben. Menige held is een grote lafaard, die te bang is om naar achteren te vluchten, dus vlucht hij naar voren. Dat is ook een heel belangrijk punt, dat grijpen naar die rust. De innerlijke mens heeft natuurlijk allerlei geestelijke elementen. Een geestelijk element in jezelf, van welk voertuig, van welke sfeer laten we even buiten beschouwing, kan niet inwerken, wanneer er niet - en dat is toch heel erg belangrijk, dacht ik - een resonantie-mogelijkheid is, in de stof.

Nu pakken we het heel vaak verkeerd aan. Je zegt, dat we moeten afrekenen met de moeilijkheden, met de gebeurtenissen. We zullen dat dan wel proberen te doen. We zeggen echter niet tegen ons zelf hoe we, gezien al het bestaande, in onszelf rust vinden. Op het ogenblik, dat we - ongeacht onze omstandigheden, onze moeilijkheden - ook maar één ogenblik werkelijke rust kunnen verkrijgen, dan ontstaat een straling van de hogere geestelijke voertuigen.

+ Werkt die straling van die voertuigen op ons in of omgekeerd?

- Het is in feite wederkerig. Voor dit doel kunnen we zeggen, dat het een straling, een energie is, die vanuit de voertuigen tot onszelf doordringt. Met andere woorden, wij kunnen ons uithoudingsvermogen emotioneel en zelfs vaak ook lichamelijk op aarde vergroten, wanneer we in staat zijn die innerlijke rust te vinden. Hierdoor kunnen bepaalde geestelijke voertuigen iets van hun eigen vorm van energie aan het stoflichaam afstaan. Dat is duidelijk? Ik zal proberen u hiervan zo dadelijk nog een kleine demonstratie te geven. We gaan nu eerst even verder.

Hoe vind ik rust? Wanneer ik me bezig houd met mijn moeilijkheden, kom ik er niet. Wanneer ik zeg, dat ze zich opzij moeten zetten, dringen ze zich op. De moeilijkheid ligt in de eerste plaats wel in het vinden van een ogenblik ontspanning.

Al wat is en wat is gebeurd, is op dit ogenblik buiten mijn bereik. Ik kan het niet onmiddellijk veranderen. Daarom kan ik een ogenblik rusten. Als ik er aan denk, verandert er niets. Wanneer ik er niet aan denk, verandert er ook niets. Laat mij daarom rustig zijn. Ik ga gewoon mijzelf ontspannen. Ik haal eens een paar keer diep adem en ik denk desnoods, dat de wereld en alles wat er op is, voorlopig kan barsten.

U mag het rustig in een beetje crue term gieten, dat is helemaal niet erg.

U mag het ook verfijnder zeggen, dat moet uzelf weten.

Als u zover bent, moet je proberen je voor te stellen, dat je niet alleen stof bent.

Stel je maar voor, dat je ook nog een geest hebt. Denk er aan als een lichtje in je ziel, het maakt niet uit hoe u er over denkt. Het belangrijkste is het besef, niet de vorm waarin. Probeer dan zo ontspannen mogelijk en zo rustig mogelijk ademend te zeggen, dat het lichtje het nu maar eens even moet doen. Het resultaat is, dat uw gedachten anders gaan functioneren. Een mate van overgave. Nu is er ontspanning. De moeilijkheden groeperen zich nu niet meer volgens de normale, redelijke gedachtensporen alleen, maar ook onbewuste waarnemingen spelen een rol. De feitelijke waardering, die wel bekend is, maar die door uw wereldbeeld verdrongen wordt, komt eveneens op de voorgrond. Je ziet het probleem dus anders, dat is één.

Punt twee, omdat je er eigenlijk naar kijkt, en er niet mee bezig bent, ga je langzamerhand allerlei energie in je op nemen. Ook dat is helemaal niet zo moeilijk als het lijkt. Je doet er zelf niets aan. Het is een bijna automatisch proces. Heb je het gevoel, dat er een zekere kracht bij je is, stel je desnoods voor, dat er een schijnwerper op je gericht staat, of dat er een warme beschermende mantel van kracht om u heen ligt. Het zijn in feite auto-suggestieve processen. Ze brengen wel een verhoging van opname van levenskracht, van zenuwkracht en daarnaast van bepaalde geestelijke energie. Iemand, die dat doet, kan zijn ~~aura~~ langzaam maar zeker laten oplichten. Het is net of er meer gloed in komt. Als je dit hebt gedaan, weet je een beetje beter waar je naar toe gaat. Het is ook erg belangrijk, dat je je met moeilijkheden nooit een vast doel stelt. De meeste mensen zijn niet erg flexibel. Ze denken: "Ik wil dit en niets anders." Dit is misschien gelijkwaardig aan dat. Laten we dan beseffen, dat ons streven bepalend is, maar niet het doel. Het bereiken van dat doel kan pas achteraf worden gekonstateerd. Wat we tot standbrengen, weten we eigenlijk pas wanneer het voorbij is. Laten we dan niet al te druk bezig zijn met de toekomst. Je komt er toch nooit toe. Zeg, dat je zo wilt streven, dat je het zo wilt doen, omdat het voor jezelf juist is op die manier.

Een probleem is heel vaak, dat je omringt bent door mensen, die het anders denken. Jij denkt, dat je het uitstekend doet, dan is er je vrouw, je kind, een vriend, leraar, dominee, pastoor, etc. die zeggen: "Ja maar...." met het vermanend geheven vingertje, "je moet het anders zien." U kunt het niet anders zien, u kunt alleen uzelf zijn, onthoudt u dat. Niets anders. Dan is het erg vervelend, als die anderen aandringen. Je kunt dan alleen zeggen, dat je het op jouw manier wilt proberen, omdat het anders in de war loopt. Houd je daarbij. Op den duur krijg je een gewinning. Ze zullen zeggen, dat je waanzinnig bent, dat je dwaas bent. Trek u er niets van aan, want ook zij tonen die gelijke kwaliteiten, door door te drammen, zoals dat zo mooi heet.

Door je dus iets onafhankelijker op te stellen ten aanzien van je omgeving, ook je verplichtingen ten aanzien van die omgeving niet op de eisen van die omgeving te baseren, maar in de eerste plaats op het eigen besef, zul je eveneens een grotere rust verkrijgen.

Je kunt je moeilijkheden gemakkelijker aan. Al is het alleen maar, omdat je nu zelf aansprakelijk bent. Niets is meer frustrerend, dan te doen wat een ander je gezegd heeft te doen en te zien, dat het verkeerd uitpakt.

Een fout, die je zelf maakt, is niet erg, mits je die fout erkent. Fouten maken is niet erg, integendeel, door fouten te maken ontstaat de erkenning van het juiste leven, van de juiste kracht, de juiste werking.

Wat heb je dan nog meer voor moeilijkheden? Je hebt vaak geestelijke moeilijkheden. Een mens is altijd gedeeld in twee kampen. De ene helft, zegt dat het zo is en de tweede vraagt of dat nou werkelijk zo is. "Maar....." en dan komen de maartjes. Het is werkelijk, alsof elke mens met zichzelf in strijd is. Zeg dan niet maar tegen jezelf, zeg alleen tegen je zelf "wat voel ik?" Ik behoef het niet te beredeneren. Wanneer je die beredenering uitschakelt, dan kom je als vanzelf in een wereld terecht, waarin het aanvoelen je de mogelijkheid geeft al je redelijke vermogens te gebruiken om te zien - hetgeen je nu als juist voelt - waar kunt maken.

Wat je er mee kunt doen, wat het betekent. Op dat ogenblik heb je dus weer grote winst geboekt. Je hebt een hoop energie behouden voor redelijke processen, die nodig zijn en je hebt veel innerlijke verdeeldheid terzijde gesteld.

- + Maar die terrorist, die zich ook naar zijn gevoel richt en niet naar zijn ratio.
- Ik ben bang, dat hij zich meer naar zijn ratio denkt te richten, naarmate hij in

zijn gevoelens meer gekwetst is. Het is namelijk dit: wanneer u een terrorist beziet, moet u uitgaan van het standpunt - wat niet iedereen doet - , dat mensen, die zover gaan om iets te doen wat niet alleen voor henzelf is, een groot gevoel moeten hebben van mensenliefde, zo vreemd als het moge klinken. Die mensenliefde wordt dan beredeneerd in een systeem. Hun gevoel zegt hun niet, dat ze moeten kapen. Dat zegt hun rede. Dat zijn de plannen, die ze hebben uitgedacht. Hun gevoel zegt niet te moorden. Hun rede zegt hun, dat wanneer ze het gezag willen treffen, ze dit moeten doen. Ze zeggen, dat ze het nog jammer vinden ook, maar dat de man het wel verdiend heeft. Dat is dan de rationalisatie.

+ Is het geen haat tegen de wereld?

- Het is heel vaak andersom. Vaak is het zo, dat terroristen - en nu hebben we het over alle terroristen en niet alleen over de Duitse; u heeft ze overal: in Amerika, Japan, bij de Palestijnen etc. - mensen zijn, die in hun jeugd betrekkelijk rustig zijn geweest, maar wel gelukkig. Het zijn over het algemeen mensen, die veel hebben gedacht. Die zelfs als ze jong zijn ontzettend veel lezen, kortom rustige liefhebberijen hebben, waarbij ze feiten verzamelen. Daarnaast blijkt, dat ze over een redelijk denk- en waarnemingsvermogen beschikken. De terrorist, die alleen maar vandalisme pleegt, is eigenlijk geen echte terrorist. Goddank. De terrorist pleegt bepaalde feiten, misdaden, omdat hij daarvan een zekere werking verwacht. Die werking is een abstrakt feit, ze is niet alleen materiëel. Hij kan dus zijn gevoel niet tot uiting brengen. De maatschappij aanvaardt het niet. Wanneer hij zegt, dat iets juist is, zegt de maatschappij, dat hij zijn mond houden moet omdat hij van niets weet. Men zegt hem te doen wat vader, de staat, de politie, etc. zegt. Als hij dan zegt, dat hij ook zelf denkt, dat hij het zelf ziet, dan zegt men hem: "Hou je mond of....". Op dat moment begint in hem wat u noemt die haat-verhouding. Het is echter 'n liefde-haatverhouding. Het is een haat tegen een mentaliteit, tegen een structuur. Het is geen haat tegen mensen. Dat maakt wel duidelijk hoe ingewikkeld die problemen kunnen worden en zijn. In het begin heb ik het idee van de infiltratie erbij gehaald, zoals u weet. Wanneer we ons nu even tot Duitsland beperken, dan moeten we zeggen, dat tenminste een derde van de aanhangers van de RAF er inderdaad ingeslaagd zijn om te infiltreren. Dat wil zeggen, dat zij zich op maatschappelijke posten en in maatschappelijke posities bevinden. Hierdoor kunnen zij invloed uitoefenen; ze hebben beschikking over gegevens. Deze gegevens worden aan de aktiegroepen toegespeeld. Deze mensen zijn wel degelijk aan het werken aan een verandering en een vernieuwing. Heel vaak zullen zij het niet eens kunnen zijn met hetgeen de aktiegroepen soms doen. Ook zij zijn echter bezig die maatschappij te veranderen; alleen zij werken van binnenuit, terwijl de kommando's het in feite van buitenaf doen. Van buitenaf kun je een maatschappij niet veranderen, omdat de zwijgende meerderheid namelijk nooit staat achter de opstandeling. Een zwijgende meerderheid is altijd opgebouwd uit mensen, die tevreden zijn, dat ze het hebben zoals ze het hebben en die bereid zijn iedereen aan te vallen, die hen iets schijnbaar zou kunnen ontnemen van wat ze menen te hebben, zelfs al zouden ze het niet bezitten. Als je het zo bekijkt, zeg je dat het probleem van deze mensen eigenlijk is, dat ze niet door hun emoties gedreven worden, maar dat ze hebben geprobeerd hun gevoelens van goed en kwaad zo zeer te beredeneren, dat ze op een ogenblik gefrustreerd zijn omdat ze zich gedwongen voelen redelijk, tot een reeks akties, die ze innerlijk niet kunnen aanvaarden. Uit dat konflikt komt hun onredelijk en gejaagd gedrag voort. Ze voelen zich martelaar, terwijl zeweten, dat ze verkeerd doen. Je martelaar voelen geeft tegelijkertijd een stempel van goedkeuring. "Redelijk doe ik dit voor de mensen, niet voor mezelf en dus mag het." Op dat ogenblik trek je je dan ook geheel terug van alle menselijkheid. Dan komen er die affektreakties: "Die vent spreekt tegen, schiet hem neer". Dat is niet bedoeld als een mens doden. Dat is het ogenblik van de onfeilbaarheid, die je je zelf aangepraat hebt, continueren. Niet tegenover een mens, maar tegenover een abstrakte wereld.

Ik weet niet of u het volgen kunt. Als voorbeeld is het misschien bruikbaar. Het overwinnen van moeilijkheden zal voor de meeste mensen wel een beetje anders verlopen, dan in dergelijke extreme gevallen.

+ Worden deze terroristen nu niet misbruikt door mensen, die er financieel beter van willen worden?

- Die mogelijkheid is niet geheel uit te sluiten. Op dit ogenblik lijkt het er op, dat ze gebruikt worden als een politieke faktor, b.v. door mensen, die op enigerlei wijze macht willen verkrijgen. Anders gezegd, ze zijn de machtswapens van mensen, die door de tegenstelling die ze scheppen tussen de maatschappij en de terrorist, de kans krijgen op te treden en zichzelf aan anderen op te leggen op een manier, die anders onaanvaardbaar zou zijn.

Misbruik wordt er dus ook al van gemaakt, ja. Dat gebeurt zoveel. Er zijn bepaalde mensen, die uit politieke overwegingen heroïne importeren. Om, zeggen ze, de slagkracht terug te brengen. Dat is onzin. Het gaat er in feite om, om een verwarring te scheppen. Om een situatie te scheppen, waarin elk gezag voor de massa beter is dan de huidige toestand. Daarbij hoopt men dan dit gezag zichzelf direkt of indirekt te kunnen aanmatigen. Met welke kleine reeks politieke lering we misschien toch terug kunnen gaan naar het onderwerp? Het is zo gemakkelijk om te blijven hangen bij dergelijke dingen. Het zijn namelijk uw moeilijkheden.

Denk eens aan het ogenblik, dat u met alle geweld dood wou. Waarom eigenlijk? Doodgewoon omdat u helemaal blind was geworden voor een deel van de feiten. Omdat u zich gekoncentreerd had op enkele punten van de werkelijkheid en die emotioneel niet kon verwerken en aanvaarding voor u op dat ogenblik niet meer te bereiken was. U had namelijk de konfliktstof te veel opgestapeld. U kon ze niet meer verwerken.

Denk eens aan dat ogenblik, waarop u dacht: "Nou zal ik eindelijk eens een keer de waarheid zeggen, en de vuist op tafel slaan." Had u toen wel gelijk? Eigenlijk niet.

En u, die hebt gezegd, dat u het voorde goede vrede dan maar zou doen en innerlijk met een verbetenheid in bent gegaan tegen hetgeen u zelf juist voelde op dat ogenblik. Dat is uw moeilijkheid. Dat zijn moeilijkheden, die u hebt te overwinnen in de eerste plaats. Het konflikt met u zelf. Wat hebt u daar voor nodig? Vrede. Maar wat is vrede? Vrede is een ogenblik tot rust komen. Het is een ogenblikje kunnen afstemmen op andere waarden en andere krachten. Het betekent niet, dat uw moeilijkheden zondermeer verdwijnen of uw problemen opgelost worden. Het betekent alleen maar, dat die moeilijkheden aanvaardbaar worden. Dat is hetgeen u nodig hebt. U kunt niets veranderen, maar je kunt aanvaarden. Als u tot dat aanvaarden komt en u kunt zeggen, dat het niet meer aangaat, dat u zich even in uzelf terugtrekt of dat u in uzelf die rust neemt, dat u even wilt vergeten wat er geweest is en wat er komen kan, dan komt het ogenblik, dat uw werkelijke ego met al die voertuigen in uzelf meer spreekt. Dat is nu het wezenlijke.

Elke mens heeft een onnoemelijke hoeveelheid energie in zichzelf. Ze zijn er in verschillende kwaliteiten, die wij dan meestal voertuigen noemen. Elk voertuig kan bijdragen tot versterking van uw zenuwstelsel; tot verbetering van uw lichamelijke konditie; tot een harmoniseren van een deel van uw gedachtenleven; de redelijke processen; tot een juister stimuleren van de niet-redelijke, onderbewuste processen. Daarom heb je die invloed nodig. Je kunt zonder meer een bepaalde sfeer oproepen en in die sfeer kan een vrede aanwezig zijn. Daarin kunnen de moeilijkheden opeens een andere gedaante krijgen, kun je ze anders zien en anders leven. De grootste moeilijkheid in je leven ben jezelf. Je staat zelf voortdurend tussen je innerlijke kracht, mogelijkheid en werkelijkheid, en je feitelijk bestaan op aarde, waarmede je zo druk bezig bent.

Het maakt het onmogelijk, dat die twee met elkaar versmelten. Toch is die versmelting de basis van alles. Ze is de gouden weg naar het ken uzelve. Ze is de sleutel, die wordt uitgedrukt met: "dit zijt gij." Het is de kracht, die wonderen doet. Het is het vermogen waardoor de mens onmetelijk veel meer kan zijn, kan verdragen dan welk ander schepsel ooit op aarde. Als je je dat realiseert, dan zeg je dat die vredenodig is. Je hebt moeilijkheden, je wilt ze oplossen, maar die moeilijkheden zijn niet zoals je ze ziet. Ze

bestaan wel, maar je kunt ze niet zodanig overzien, dat je ze volledig kunt oplossen. Wanneer je iets kunt uitdrukken in een formule, dan zal die formule alle daarin bevatten factoren inderdaad voor een berekening aangeven, maar de niet genoemde factoren blijven buiten beschouwing, hoewel ze er ook zijn. Zo is het met elk redelijk proces. De rede is het werktuig wat je moet gebruiken om je te manifesteren op aarde. De rede is het werktuig, waardoor het ik zichzelf waarmaakt. Ook in een stoffelijke vorm. De rede is niet de heerser. Het denken is niet de slavendrijver, waaraan de emoties mogen gehoorzamen.

Ze moet werktuig blijven.

Wanneer u voor een ogenblik de proef wilt nemen, dan zou ik u het volgende willen voorstellen.

Ik heb u een kleine demonstratie beloofd. Een kleine, meer kan niet.

In de eerste plaats u hebt een probleem. Dat hebt u allemaal wel. Het moet een probleem zijn waarvoor u nog geen idee heeft van een juist oplossing, anders is het voor dit doel te moeilijk. Probeert u nu eens aan dat probleem te denken, eventjes maar, dat u het even naar voren haalt.....

Dat is uw moeilijkheid. Dat zou u nu graag oplossen. Dat zou u graag veranderen.

De feiten zijn er echter. Op dit ogenblik kunt u er niets aan veranderen.

Op dit ogenblik weten we, dat het probleem bestaat, maar we weten ook, dat we daadloos zijn op dit ogenblik, dat onze gevoelens geen rol spelen. Goed. Rust.

Gewoon rustig zijn. Niets is belangrijk. Het probleem is er nog, maar eigenlijk is niets belangrijk. In ons zelf zijn we al die voertuigen, is die kracht, is die ziel, is dat bijna goddelijke. Laat dat het nou maar eens opknappen. Laat die kracht dat probleem nou maar eens oplossen. U kunt er toch niets aan doen. Laat die kracht nou maar komen.....

Zo, nu gaan we gewoon verder praten. U denkt niet meer aan uw probleem. Dat komt dadelijk wel weer te pas. Dan zult u misschien met verbazing ontdekken, dat u het toch anders ziet. Dat u denkt, dat u het toch maar zo moet doen. Doe dat dan ook. Laat u niet inpakken door rationalisaties, door redeneringen. Wanneer u zo dadelijk voelt: zo zou ik het eens een keer moeten proberen, dan probeert u het gewoon. En gaat het niet zoals je denkt, dan is dat niet erg. Dat is wel de weg, die op dit moment het meest juiste is voor u. De moeilijkheden kun je namelijk oplossen door zelf in harmonie te komen. Wanneer u die kracht, die harmonie er bij betreft, zoals ik geprobeerd heb u duidelijk te maken, komt er als vanzelf iets bij wat reguleert. We zijn net bezig geweest over die terroristen. Maar een terrorist, die dit alles innerlijk bereikt, is geen terrorist meer. Zijn handelingen zijn nog volledig gericht op een doel, maar ze gaan niet meer uit van een konfliktpatroon, maar van een harmoniepatroon. Dat is het verschil. In die harmonie kun je altijd veel meer bereiken en veel meer waarmaken, dan je in een konflikt kunt doen.

De moeilijkheid is een konflikt. Lichamelijk konflikt, zakelijk konflikt, economisch konflikt, noem ze maar op. Waar geen konflikt is, is geen moeilijkheid.

De mens, die zijn moeilijkheden wil oplossen zal gebruik moeten maken van een harmonische weg. Daar waar de harmonie op de weg komt, ben je meester van de moeilijkheden. Daar kun je alles op den duur zo schikken, dat wat eens een moeilijkheid was, misschien nu een steun of een verdienste wordt, maar in ieder geval niet meer een jou beheersende faktor of een muur waar je niet door heen kunt.

Je moet de dingen veranderen. Dat kun je. Dat kun je door gebruik te maken van geestelijke krachten, wat één van de meest eenvoudige wegen is. Ik heb u een zeer simpele weg aangegeven. Ik heb ze u ook gedemonstreerd. Ik denk wel, dat er hier en daar een paar zijn, waar dat inderdaad doorwerkt.

Het tweede punt wat ik nog op wil noemen in dit verband, is het volgende.

Wanneer je machteloos bent, beroep je op de hoogste kracht, die je kent.

Bidden lijkt voor veel mensen dwaas misschien, maar wat is bidden anders dan

de hogere macht vragen? Om daar op te treden, waar je zelf tekort schiet. Zeg niet: "Lieve God, ik zou nu dat en dat moeten doen, doe het voor me." Dat doet hij toch niet. Zeg wel: "Heer, ik weet nu niet meer hoe ik verder moet gaan, wijst u me nou de weg maar, geef me de kracht maar."

Als u niet aan God gelooft en u gelooft aan de geest, dan raadpleegt u die of wat anders. Het geeft niet. Wanneer er buiten u maar een faktor bestaat, waarin u vertrouwen hebt.

De moeilijkheden los je op, omdat je op die manier, bewust of onbewust, weer een harmonie zoekt met het hogere en dat omvat ook je eigen wezen.

Je zoekt een harmonie, die niet alleen beperkt is tot jezelf, maar in de hele wereld manifest moet zijn, anders doe je dat beroep niet. Dientengevolge zul je elke harmonische faktor, die er is in de wereld, stimuleren. Dat wil zeggen, dat de disharmonie in belangrijkheid afneemt voor u. Dat houdt weer in, dat wat voor u de juiste weg is, makkelijker kunt volgen.

Een derde punt wat ik hier aan wil stippen is, dat er geen goed en kwaad is volgens een algemeen erkende maatstaf. Er bestaat harmonie en disharmonie. Die bestaan in en voor u. Het is uw persoonlijk wezen, uw eigen leven, waardoor die maatstaven in feite gevormd worden. Beroep u zo veel mogelijk daarop. Wetten, die buiten u door anderen worden gedeclareerd zijn voor u misschien averechts verkeerdt.

Houdt rekening met de anderen, zeker, maar besef ook, dat je je eigen maatstaven moet volgen. Op deze manier zal het konflikt met de buitenwereld minder sterk op de voorgrond kunnen treden en zal je juist door het handelen volgens je eigen begrip van juistheid, heel veel waar kunnen maken, wat anders onbereikbaar wordt. Daardoor zul je ook moeilijkheden op kunnen lossen. Het overwinnen van de moeilijkheden in je leven is niet het uit de weg ruimen ervan. Het is die moeilijkheden terugbrengen tot een onbelangrijkheid, waarbij ze je niet meer belemmeren om innerlijk vrede te kennen, om gelukkig te zijn, waarbij ze je niet meer beletten, vooral, om je eigen gevoel evenzeer te laten spreken als je rede.

Ik dacht, dat ik hiermede het onderwerp aardig had weergegeven. Misschien vindt u, dat er onvolkomenheden in schuilen? U kunt daar nu dan wat aan doen, door het te zeggen.

- + U zegt, dat je de kracht buiten je moet zien. Je hebt die kracht toch zelf?
- Je hebt die kracht zelf, maar als je zegt "ikzelf", dan denk je weer "ik sukkelaar", als je zegt "de God, die in mij woont, maar nu buiten mij", denk je aan een enorme kracht. Het verschil is, dat je in het ene geval je eigen aanvaarding van je kracht beperkt en in het tweede geval tot een volledige aanvaarding van diezelfde kracht kunt komen. Is dat duidelijk?
- + Noemt u dat een mantel aan?
- Ja, daar bedoelde ik mee, dat iedere mens een eigen manier heeft om iets voor te stellen of om iets aan te voelen. De één voelt zich behaaglijk in een warme mantel, hij voelt geborgenheid, een ander heeft liever de schijnwerper, die er op staat, een stroom van gouden licht, dat zich over hem uitstort en wat door hem geabsorbeerd wordt. Ieder kan het op zijn manier doen omdat het beeld wat je gebruikt niet bepalend is voor de werkelijkheid, maar de emotionele gesteldheid, die door de voorstelling wordt geschapen, mede bepalend is voor de afstemming van het ik op bepaalde krachten en de mogelijkheid om die te absorberen.
- + Bij moeilijkheden kan ik gebruik maken van het gezamenlijk bovenbewustzijn van de mensheid, als ook van geestelijke krachten. Wat is het verschil?
- Dat ligt sterk aan uzelf. Wanneer u in harmonie bent met een bepaald probleem en u vindt een absolute concentratie daarop, dan is de kans heel groot, dat u onmiddellijk in kontakt komt met alle betreffende factoren in een gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Het kan ook zijn, dat u uw probleem niet volledig kunt overdenken en dat een sterke gevoelsfaktor er een rol bij speelt. In dit geval is het dus niet meer iets wat zondermeer in het gemeenschappelijk bewustzijn terug te vinden is, maar het is wel een uitstraling, die zoveel menselijke harmonische en disharmonische factoren omvat, dat ze geestelijk kenbaar is. De reactie van de geest op een dergelijk signaal zal dan ook over het algemeen daarop volgen. Je kunt het misschien het simpelste zo zeggen. Zodra er sprake is

van menselijke redelijke processen, in absolute concentratie op een enkel probleem of punt, zal het gemeenschappelijk bovenbewustzijn een rol gaan spelen. Op het ogenblik, dat er sprake is van een emotionele bezigheid er mee, dus niet een concentratie, maar een emotionele verbondenheid met iets, dan is de kans veel groter, dat de geest aan het woord komt.

Wanneer u dus emotionele moeilijkheden hebt met iets, richt u tot de geest. Wanneer het bijvoorbeeld een zuiver technisch probleem betreft, concentreer u daarop zo volledig, dat al het andere wegvalt. U zult daardoor een resonantie krijgen met het gemeenschappelijk bovenbewustzijn, waaruit u dan meestal een aantal gegevens kunt ontlenen.

Was dat alles?

Dan moet ik verder gaan. Het overwinnen van moeilijkheden is natuurlijk aardig, maar wanneer je op weg bent naar de vrede, dan lijkt het mij, dat het ook erg belangrijk is voor een mens om zijn innerlijk wezen, zijn innerlijke kracht beter te kennen. Daarom zou ik als titel voor de volgende keer een voorstel willen doen als u daar tegen geen bezwaar hebt. Ik zou die willen noemen: "De tempel van het ik" oftewel "God in de mens". De werkelijke vrede vinden we, wanneer de eeuwigheidsfactor, de tijdloze factor in onszelf dus, in harmonie is met de tijdsbeleving, waaraan we gebonden zijn.

Dit is een suggestie. U bent er niet aan gebonden, dat weet u. Als u vindt, dat in het kader van dit onderwerp iets anders belangrijk is, dan moogt u dat ook zeggen.

Na de pauze komt een andere spreker. U kunt dan vragen stellen. Ik zou u willen voorstellen, dat u de vragen probeert te houden in het kader van hetgeen in de eerste en tweede les besproken is, dan is het waarschijnlijk nuttiger voor ons allen en brengt het ook misschien iets meer helderheid, iets meer aanvoelen, iets meer begrip.

+ Mag ik nog een vraag stellen omtrent terroristen?

- U bent nu zo gebosedeed met terroristen, maar terroristen is alleen maar een gradatie waar u het over hebt. Die vader, die elke keer als zoonlief iets doet, wat hij niet leuk vindt, hem steeds een enorme dreun geeft zonder zich af te vragen waarom het kind het doet, is ook een terrorist. Die politiemans, die zegt omdat hij een uniform aan heeft, dat anderen hem maar te gehoorzamen hebben, zonder zich af te vragen of het redelijk is, is ook vaak een terrorist. Het is alleen maar een kwestie van gradatie. Ik heb er al zo veel over gezegd. Ik geloof, dat wanneer u er al iets over wilt vragen, dit beter in de tweede helft kunt doen en dat u dan uw vraag toch wel, als het even kan, moet baseren op die kwestie van moeilijkheden en harmonie en disharmonie.

Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Het leven is een maskerade,
het is een bonte, vreemde stoet
waarin een ieder anders is, dan hij eigenlijk wezen moet.
Hij zoekt met kracht en met geweld
te voorkomen, dat anderen begrijpen
hoe het met hem is gesteld.
En is er iemand, die het wist
dan word je bijna terrorist.

Want je zit in jezelf en je zoekt je een doel.
Je hebt in jezelf zo dat stille gevoel,
als ik dwaas ben en niemand dat nu weet
en een ieder me zonder m'n schulden vergeet,
dan ben ik een licht van de werkelijkheid,
dan wacht mij een lichtende eeuwigheid.
En spreekt een ieder van mij slechts ten goede een woord
en kom ik bij Petrus aan de poort,
dan hoe ik niet eens meer aan te bellen,
dan komt hij al om me te vertellen:
"Wees welkom in de zaligheid"

Vandaar die grote rottigheid van mensen, die
zichzelf bedriegen en
tot zichzelf en anderen liegen.
Ze zoeken vaak wat licht, wat zin,
maar waar zit in het leven dan
de ware zinvolheid ooit in?
Ze zit in de mensen, die je ontmoet.
Ze zit in de lucht als die boven je drijft.
Ze zit in een herinnering, die jarenlang
nog steeds beklijft.
Waar zit dan het licht, waar zit dan de kracht?
Het levensdoel, wat wordt gezocht.
En in die maskerade toch uiteindelijk
wordt volbracht.
We zoeken een zon, die nimmer dooft.
We zoeken een God, die luistert en spreekt.
We zoeken een wet zo sterk en zo recht,
dat ze alle dwaasheid breekt.

We zoeken en denken en ook met gevoel,
diep in onszelve dat enige doel.
Te weten in mij leeft de kracht van de Schepper.
In mij is de eeuwigheid en een gevoel
zegt mij reeds nu: eeuwigheden zullen voor u voortbestaan.
Maar je durft jezelf nog niet te wezen
en daarom moet de maskerade verder gaan.

Dat is geloof ik wel, direkt of indirekt een antwoord. Een maskerade, ja,
dat is het hele bestaan. U bent ook niet zoals u denkt te zijn. Dat is helemaal
niet iets, wat iemand u kwalijk kan nemen, want dat is menselijk. Maar u zoekt
naar een licht, zo goed als ik. Kijk, en dat is nou iets wat hoop geeft. Want
hoe we het licht ook zoeken, wanneer we maar blijven zoeken dan zullen we het
vinden. Dan zullen we steeds meer licht hebben. Zullen we steeds meer kracht
vinden. Als we dat gevonden hebben, wordt het andere onbelangrijk.

Goedenavond.